

Бог је један. Бог се углавном схвата као натприродни стваралац и надзорник свемира. Теолози су различитим концепцијама Бога приписивали различите особине. Међу најчешћима су свезнање, свемоћ, свеприсутност, савршена доброта, божанска једноставност, завист, те вечна и неопходна егзистенција. Бог је такође замишљан као бестелесно, лично биће, извор свих моралних обавеза и највеће замисливо постојање. Бог је један, али не усамљен (појединачан), зато што је Бог један по свом суштству, али тројичан у Лицима: Отац, Син и Дух Свети - Тројица једносушна и нераздељива. Јединство Тројице, лица која бесконачно љубе једни друге. У књизи постања се каже „И ми познасмо и вјеровасмо љубав коју Бог има к нама. Бог је љубав, и који стоји у љубави, у Богу стоји и Бог у њему стоји“. Појам Бога Хришћанске теологије обухвата савршеност и стварање, одржавање и управљање светом. Веровати у Бога, значи бити чврсто уверен у то, да Бог јесте (постоји), промишља (брине се) о нама, и свим срцем прихватати Његово божанствено откровење, тј. све, што је Он открио о Себи и о спасењу људи кроз оваплоћеног Сина Божијег, Господа нашега Исуса Христа. Грци, стари народ су веровали да постоји више Богова, као што је рецимо био Сократ, један од познатих филозофа. Питање о суштини Бога нераскидиво је повезано са питањем о свету, онда разлике у схватању Бога настају због разноликости у начину на који се промишља однос јединства и мноштености или супротстављености. Философи и теолози су имали различито мишљење о Богу и о постојању Бога. Тако исто и Свети Бонавентура се интересовао за Божију егзистенцију. Тај интерес је имао утицаја на његово разматрање доказа за Божију егзистенцију. Истина, Бонавентура разматра ступњеве улажења душе од спознаје Бога преко створених бића до непосредног и унутрашњег искуства о Богу, а да притом јасно не разграничава оно што припада теологији од онога што припада философији. То ипак не мења чињеницу да он, разматрајући сазнање Бога преко створених бића, развија доказе за Божију егзистенцију. И ти докази су поткрепљени разлозима због чега морају да се назову философским аргументима. С друге стране, Бонавентурино занимање за материјални свет може бити у начелу интересовање за тај свет као манифестацију Бога. Бонавентура, експлицитно и јасно разликује догматичку теологију од философије. На пример, у делу „Breviloquium“, он каже да теологија почиње Богом, који је први Узрок, а да философија њиме завршава. Теологија добија своје чињенице преко откровења, она креће од Бога па закључује о његовим учинцима, док философија полази од видљивих последица и онда доказује Бога као узрок. Међутим, Бонавентура је био потпуно свестан тога да философ може доћи до закључка о Божијој егзистенцији без помоћи откровења. Бонавентура тврди да теологија мора употребити методу умовања и истраживања. Он не пориче, да разум, препуштен сам себи, може спознати истину, али мисли, да је та спознаја слаба и непотпуна, када је реч о Богу и нашем спасењу. Ниједан философ самим својим разумом не може спознати јединство у Тројству, величанство Божије у понизности Утеловљења, Божију непроменљивост у његовом деловању. А без те вере нема праве спознаје о Богу. Он, проматра свемир, човека и Бога и употребљава спекулацију, теологију и философију, да нас доведе до интуитивне контенпације Бога.

...

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com